

การพัฒนารูปแบบกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ
สำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย
**Language Learning for Student Teachers in Early
Childhood Education Program**

ปิยลักษณ์ อัครรัตน์, ศุภวรรณ เล็กวิไล,
ปิยะดา จุลวรรณา, อชรา เอ็บสุสิริ และ ดารารัตน์ อุทัยพยัคฆ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

**Piyalak Akkraratana, Supawan Lekvilai,
Piyada Junwanna, Achara Ebsuksiri and Dararat Uthaipayak**
Phranakhon Rajabhat University, Thailand
Corresponding Author, Email: Jamiejeabb@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนารูปแบบกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย และ 2) ทดลองใช้และประเมินผลรูปแบบกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาครู สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ชั้นปีที่ 3 ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครูปฐมวัย ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 60 คน โดยกลุ่มตัวอย่างได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง จากกลุ่มประชากรที่เป็นนักศึกษาครู สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 5 จำนวน 300 คน ภายใต้งานวิจัยให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นโดยเข้าร่วมทุกกิจกรรมตามที่กำหนด ผลการประเมินการตรวจสอบรูปแบบกิจกรรมมีค่า IOC ที่ 1.00 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบทดสอบทักษะทางภาษาอังกฤษซึ่งแบ่งออกเป็นทักษะการพูด ทักษะการฟัง และแบบประเมินเจตคติต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าที่

* วันที่รับบทความ: 19 มิถุนายน 2564; วันที่แก้ไขบทความ 30 มิถุนายน 2564; วันที่ตอบรับบทความ: 1 กรกฎาคม 2564

Received: June 19, 2021; Revised: June 30, 2021; Accepted: July 1, 2021

ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ P-Pronunciation (ฝึกการออกเสียง) P-Program (โปรแกรม) P-Purpose (จุดมุ่งหมาย) P-Pleasure (ความเพลิดเพลิน) P-Peer Involvement (การทำกิจกรรมกับเพื่อน) ซึ่งมีกระบวนการการจัดกิจกรรม 5 ขั้นตอนนี้ ขั้นที่ 1 การทักทาย ขั้นที่ 2 แนะนำเรียน ขั้นที่ 3 เรียนเพื่อรู้ ขั้นที่ 4 สรุปบทเรียน และขั้นที่ 5 ทบทวนบทเรียน และ 2) รูปแบบกิจกรรมที่พัฒนาขึ้นกับกลุ่มตัวอย่าง หลังการทดลองใช้พบว่า ทักษะทางภาษาอังกฤษและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชา การศึกษาปฐมวัยสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: รูปแบบกิจกรรม; เสริมสร้างทักษะและเจตคติ; ทักษะทางภาษาอังกฤษ; เจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ; นักศึกษาครูสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย

Abstracts

The purposes of this research were 1) to develop model of activities to enhance skills and attitude in English language learning for student teachers in early childhood education program; and 2) apply and evaluate model of activities to enhance skills and attitude in English language learning for student teachers in early childhood education program. The samples were 60 third year student teachers who were studying in the 1st semester of the 2018 academic year in early childhood education program, College of Teacher Education, Phranakhon Rajabhat University. These student teachers were enrolled in the English for Early Childhood Teachers Course, selected by using purposive sampling from the population of 300 student teachers in early childhood education program from 1st to 5th year students with the condition that they have to engage in all assigned activities that the researchers have developed. The results of the evaluation of the model of activities had the IOC at 1.00. The instruments were English language skills test and attitude toward learning English test for student teachers in early childhood education program. The data was analyzed by using mean, standard deviation, and testing hypothesis by using t-test.

The results were as follows: 1) the developed model of activities to enhance skills and attitude in English language learning for student teachers in early childhood education program composed of 5 components or 5P; P-Pronunciation, P-Program, P-Purpose P-Pleasure, and P-Peer Involvement of which comprised of 5 activities steps; Step 1–Greetings, Step 2–Introduction, Step 3–Learning to know, Step 4–Conclusion, and Step 5–Review. 2) The developed model activities that was used with the samples, after the implementation of the model found that the English skills and attitude in learning English of student teachers in early childhood education program were higher than before implementing the model with statistical significance at .01 level.

Keywords: Model of Activities; Skills and Attitude Enhancement; English Skills; Attitude in Learning English; Early Childhood Education Program

บทนำ

เจตนารมณ์สำคัญของการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2545) หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 22 กล่าวถึงการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ และมาตรา 28 ที่กล่าวถึงสาระของหลักสูตร ทั้งที่เป็นวิชาการและวิชาชีพ ต้องมุ่งพัฒนาคนให้มีความสมดุล ทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดีงาม และความรับผิดชอบต่อสังคม สำหรับหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษา มีความมุ่งหมายเฉพาะที่จะพัฒนาวិชาการ วิชาชีพชั้นสูง และการค้นคว้า วิจัย เพื่อพัฒนาองค์ความรู้และพัฒนาสังคม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2553 : 12-15)

การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยเฉพาะการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาการทำงาน คนไทยจึงจำเป็นต้องเรียนรู้และปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ทั้งด้านทักษะ ความรู้ ความสามารถ และสมรรถนะการทำงาน รวมทั้งภาษาเพื่อการสื่อสาร และเพื่อพัฒนาวิชาการและวิชาชีพ เพื่อให้ประเทศไทยมีบทบาทสำคัญต่อความร่วมมือในการพัฒนาภายใต้กรอบข้อตกลงต่าง ๆ และสามารถดำรงชีวิตในประชาคมอาเซียนได้อย่างมั่นคงและสันติ นอกจากนี้ ความจำเป็นเร่งด่วนที่รัฐและทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง จะต้องร่วมกันกำหนดกรอบทิศทางและเป้าหมายการผลิตและพัฒนากำลังคนที่ชัดเจนในสาขาต่าง ๆ เพื่อการผลิตกำลังคนที่ตรงกับความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาประเทศ พัฒนาหลักสูตรการศึกษาในระดับต่าง ๆ ที่สามารถสร้างเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะสำคัญในศตวรรษที่ 21 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2560 : 7-102) ซึ่งในนั้นมีด้านการสื่อสารโดยเฉพาะด้านภาษาอังกฤษอยู่ด้วย

วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร เป็นหน่วยงานเทียบเท่าระดับคณะตามโครงสร้างของมหาวิทยาลัยซึ่งมีภารกิจหลักคือผลิตบัณฑิตทางการศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ ตอบสนองความต้องการของประเทศและท้องถิ่น มียุทธศาสตร์ที่สำคัญ คือ การศึกษา วิจัย และพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้บรรลุเป้าประสงค์ที่สามารถผลิตครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพ ตลอดจนมียุทธศาสตร์ในการสร้างนวัตกรรมและองค์ความรู้ในการผลิตครูและบุคลากรทางการศึกษาให้บรรลุเป้าประสงค์ และบรรลุพันธกิจในการสร้างความเป็นเลิศของการฝึกหัดครู ฉะนั้น เพื่อให้การฝึกหัดครูมีความโดดเด่นจนเป็นเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ซึ่งสามารถสร้างเสริมและส่งผลให้นักศึกษาคูสาวิชาการศึกษาปฐมวัยให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ได้ คือการพัฒนาให้มีทักษะภาษาอังกฤษในด้านการฟังและการพูด และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เมื่อนักศึกษาคูสาเหล่านี้จบการศึกษาแล้ว ส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพเป็นครูผู้สอนเด็กปฐมวัยซึ่งเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มี

ความสามารถและทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อความเป็นสากล ดังนั้นจำเป็นที่นักศึกษาครูต้องมีทักษะภาษาอังกฤษอย่างเชี่ยวชาญในสิ่งที่จะนำไปถ่ายทอดให้แก่เด็กปฐมวัย

จากผลการสอบโทอิค (TOEIC หรือ Test of English for International Communication) ของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครในปี พ.ศ. 2560 พบว่าไม่มีนักศึกษาครูสาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัยสอบผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับ 400 คะแนน ซึ่งเป็นเกณฑ์ในการสอบภาษาอังกฤษเพื่อสามารถเข้าร่วมโครงการผลิตครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่น (ค.พ.ท.) (วิทยาลัยการฝึกหัดครู, 2560 : ออนไลน์) ซึ่งผลจากการทดสอบนี้บ่งบอกถึงทักษะทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู สาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัยมีไม่ถึงตามเกณฑ์มาตรฐานของโครงการผลิตครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ดังนั้นการสร้างเสริมทักษะภาษาอังกฤษจึงนับเป็นความจำเป็นอย่างเร่งด่วน อีกทั้งในส่วนของเด็กปฐมวัยมีความจำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อให้เกิดความคุ้นเคยและเรียนรู้อย่างถูกต้องและสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันได้ และในขณะที่ภาษาอังกฤษนั้นมีความสำคัญและจำเป็นมากขึ้น สาเหตุหลักอีกประการหนึ่งเกิดจากรูปแบบการจัดการเรียนการสอน คือ เน้นให้มีการฝึกอ่านและเขียนตั้งแต่วัยเยาว์โดยที่ไม่ได้เน้นให้เด็กนั้นฝึกฟัง แล้วเข้าใจและเด็กก็จะปฏิบัติตามซึ่งกิจกรรมเหล่านั้นยังไม่มีแรงเสริมและแรงจูงใจมากพอ จึงทำให้เด็กขาดความกระตือรือร้นและขาดความพยายามในการพัฒนาความสามารถด้านการฟัง พูด อ่านและเขียน ทำให้ขาดความรู้ในคำศัพท์รวมถึงไม่ได้รับการฝึกฝนอย่างเพียงพอจึงทำให้การใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันนั้นไม่ประสบผลสำเร็จ นอกจากนี้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัยนั้นยังมีปัญหาอีกมากมาย เนื่องจากครูผู้สอนส่วนใหญ่ที่สอนในระดับปฐมวัยนั้นขาดองค์ความรู้ทั้งทางด้านภาษา และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะการจัดกิจกรรมทางภาษาที่ไม่เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็กปฐมวัยส่งผลให้ไม่สามารถพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยได้อย่างเต็มศักยภาพ

วิธีการสร้างเสริมทักษะภาษาอังกฤษอย่างได้ผลต้องเริ่มจากการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ และการมีเจตคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษของครูซึ่งมีความจำเป็นอันดับแรก เจตคติที่ดีต่อการเรียนจะช่วยเสริมสร้างทักษะอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนนั้นเรียนอย่างมีความสุข มีความสนใจในการเรียนเพิ่มขึ้นและส่งผลให้ทักษะภาษาอังกฤษมีการพัฒนาตามมา เมื่อนักศึกษาครูสำเร็จการศึกษารวมถึงได้ประกอบอาชีพเป็นครูปฐมวัย การมีทักษะภาษาอังกฤษที่ดีจะทำให้การสอนภาษาอังกฤษให้แก่เด็กปฐมวัยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และการมีเจตคติทางบวกต่อภาษาอังกฤษของครู จะส่งผลให้เด็กปฐมวัยมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษด้วย

จากความสำคัญและความเป็นมาของปัญหาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนารูปแบบกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมทักษะและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย เพื่อเป็นแนวทางในการนำไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์
2. เพื่อทดลองใช้รูปแบบกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การพัฒนารูปแบบกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การสร้างรูปแบบกิจกรรม

การกำหนดโครงสร้างและสังเคราะห์องค์ประกอบและขั้นตอนการเรียนรู้ของรูปแบบกิจกรรมด้วยวิธีการสัมภาษณ์ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน และพิจารณาจากข้อมูลพื้นฐานได้แก่ การวิเคราะห์ สังเคราะห์ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาศาสตร์ วิธีการเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อให้ได้มาซึ่งองค์ประกอบและการสร้างรูปแบบกิจกรรม ซึ่งประกอบด้วย หลักการของรูปแบบกิจกรรม จุดมุ่งหมายของรูปแบบกิจกรรม กระบวนการดำเนินการของรูปแบบกิจกรรม การประเมินผลของรูปแบบกิจกรรม

2. การตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบกิจกรรม

การตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบกิจกรรม เพื่อประเมินความเหมาะสมและสอดคล้อง โดยสร้างแบบประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องรูปแบบกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ โดยมีผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่านเพื่อตรวจพิจารณาและปรับปรุงแก้ไขโดยใช้เกณฑ์การตัดสิน 2 ใน 3 ท่านของผู้เชี่ยวชาญที่มีความเห็นตรงกันและนำไปพิจารณาจากค่าสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ทุกข้อ ซึ่งผลคะแนนค่าความสอดคล้องมีค่าคะแนนเท่ากับ 1 (IOC = 1.00) และนำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

3. การสร้างและหาคุณภาพแผนการจัดกิจกรรม

การสร้างแผนการจัดกิจกรรมเพื่อกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ต้องการให้มีความเหมาะสมและสอดคล้อง กับองค์ประกอบของรูปแบบกิจกรรม โดยศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำราที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรก่อนประถมศึกษา แผนการจัดประสบการณ์ระดับปฐมวัย กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และกิจกรรม

ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย เพื่อกำหนดองค์ประกอบของแผนการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย ชื่อแผนการจัดกิจกรรมในแต่ละแผน จุดประสงค์ในการจัดกิจกรรม คำศัพท์ของแต่ละแผนการจัดกิจกรรม และ กำหนดขั้นตอนการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษ 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นตอนการทักทาย (Greeting) 2) ขั้นตอนนำบทเรียน (Introduction) 3) ขั้นเรียนรู้ (Learning to Know) 4) ขั้นสรุปบทเรียน (Conclusion) 5) ขั้นทบทวนบทเรียน (Review) ตลอดจนสื่อที่ใช้ในการจัดกิจกรรม รวมทั้งการวัดและประเมินผล ดำเนินการเขียนแผนการจัดกิจกรรมทั้งหมด 8 แผน แผนละ 2 สัปดาห์หรือ 8 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 16 สัปดาห์ และนำแผนการจัดกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจ พิจารณา และปรับปรุงแก้ไขให้มีความเหมาะสมและ สอดคล้อง โดยใช้เกณฑ์การตัดสิน 2 ใน 3 ท่าน ของผู้เชี่ยวชาญที่มีความเห็นตรงกันและนำผลไปพิจารณาจากค่า IOC ทุกข้อมีค่าคะแนนเท่ากับ 1

4. การสร้างเครื่องมือเพื่อประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบกิจกรรม

การสร้างเครื่องมือและนำมาปรับใช้ในการวิจัยเพื่อประเมินประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรม ได้แก่ แบบทดสอบทักษะทางภาษาอังกฤษ และแบบประเมินเจตคติสำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

4.1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน โดยศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการสร้างแบบทดสอบทักษะทางภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ ประกอบด้วยแบบทดสอบทักษะการฟัง จำนวน 10 ข้อ และแบบทดสอบทักษะการพูด จำนวน 10 ข้อ ตลอดจนนำแบบทดสอบทักษะทางภาษาอังกฤษเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจพิจารณาและปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องและเหมาะสม โดยใช้เกณฑ์การตัดสิน 2 ใน 3 ท่าน ของผู้เชี่ยวชาญที่มีความเห็นตรงกัน และนำผลไปพิจารณาจากค่า IOC ทุกข้อมีค่าคะแนนเท่ากับ 1 จากนั้น นำแบบทดสอบทักษะทางภาษาอังกฤษมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมและสอดคล้องตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

4.2 การสร้างแบบประเมินเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชา การศึกษาปฐมวัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน โดยศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบประเมินเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ ดำเนินการสร้างแบบประเมินเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ นำแบบประเมินเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่านเพื่อตรวจพิจารณาและปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมโดยใช้เกณฑ์การตัดสิน 2 ใน 3 ท่านของผู้เชี่ยวชาญที่มีความเห็นตรงกันแล้วนำผลไปพิจารณาจากค่า IOC ทุกข้อมีค่าคะแนนเท่ากับ 1 จากนั้นนำแบบประเมินเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยมาปรับปรุงแก้ไขให้ สอดคล้องและเหมาะสมตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นตอนที่ 2 การทดลองใช้รูปแบบกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ
สำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย

1. การกำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาครู สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัย
ราชภัฏพระนคร ชั้นปีที่1 ถึง ชั้นปีที่ 5 ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 300 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาครู สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัย
ราชภัฏพระนคร ชั้นปีที่ 3 ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครูปฐมวัย ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2561
จำนวน 60 คน โดยกลุ่มตัวอย่างได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง โดยมีเงื่อนไขให้นักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมที่ผู้วิจัย
ได้พัฒนาขึ้น โดยเข้าร่วมทุกกิจกรรมตามที่กำหนด

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะและ
เจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยซึ่งประกอบด้วย

2.1 แบบทดสอบทักษะทางภาษาอังกฤษ ซึ่งแบ่งออกเป็นทักษะทางด้านการฟัง และทักษะทางด้าน
การพูด ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2.2 แบบประเมินเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย
ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยได้กำหนดแบบแผนการทดลองโดยใช้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว (One - group pretest -posttest
design) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2540 : 54) ดังนี้

ตารางที่ 1 แบบแผนการทดลอง

การทดสอบก่อนทดลอง Pretest	ทดลอง Treatment	การทดสอบหลังการทดลอง Posttest
T ₁	X	T ₂

ความหมายของสัญลักษณ์

T₁ แทน การทดสอบทักษะทางภาษาอังกฤษและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษก่อน
ใช้รูปแบบกิจกรรม ฯ (Pretest)

X แทน การจัดกิจกรรมโดยใช้รูปแบบกิจกรรม ฯ

T₂ แทน การทดสอบทักษะทางภาษาอังกฤษและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษหลัง
ใช้รูปแบบกิจกรรม ฯ (Posttest)

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

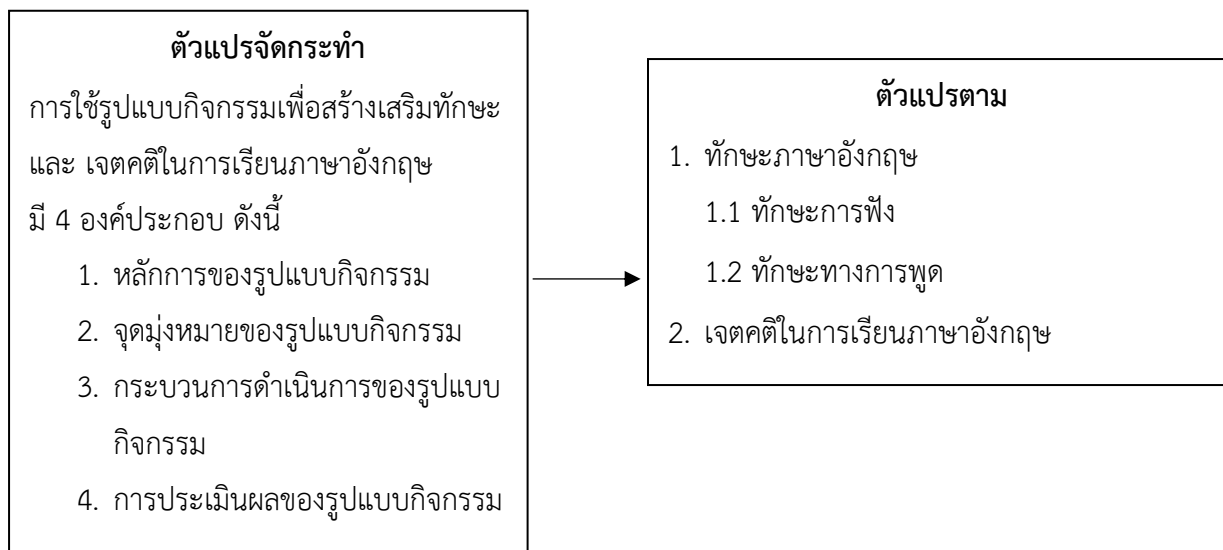
4.1 วิเคราะห์ความสอดคล้องและเหมาะสมของรูปแบบกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ด้วยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) โดยถือเกณฑ์ว่า หากค่าเฉลี่ยมากกว่าหรือเท่ากับ 4.00 ขึ้นไป แสดงว่ารูปแบบมีความเหมาะสม

4.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะทางภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ก่อนการทดลอง และหลังการทดลองใช้รูปแบบกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย วิเคราะห์ด้วยการทดสอบที แบบกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระจากกัน (t-test for Dependent Sample)

4.3 วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย หลังการทดลองใช้รูปแบบกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย แล้วนำมาเทียบกับช่วงคะแนน 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การพัฒนาารูปแบบกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ จากการศึกษาทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิด การวิจัยประกอบด้วย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะและเจตคติในการเรียน ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์

ตารางที่ 2 ผลการประเมินรูปแบบกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์

รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. ความสอดคล้องเหมาะสมของรูปแบบ	5.00	0.00	มากที่สุด
2. หลักการและเหตุผลเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน	4.60	0.52	มากที่สุด
3. หลักการพื้นฐานของรูปแบบ	4.90	0.32	มากที่สุด
4. วัตถุประสงค์ของรูปแบบ	4.80	0.42	มากที่สุด

รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
5. เป้าหมายของรูปแบบ	4.70	0.48	มากที่สุด
6. กิจกรรมในรูปแบบ	4.90	0.32	มากที่สุด
7. กระบวนการจัดรูปแบบ	4.70	0.48	มากที่สุด
8. แนวทางการประเมินผล	4.20	0.63	มากที่สุด
9. แผนการจัดรูปแบบ	4.60	0.52	มากที่สุด
10. ภาคผนวก			
10.1 แบบบันทึกรูปแบบ	4.70	0.48	มากที่สุด
10.2 รายละเอียดในการประเมินผล	4.80	0.42	มากที่สุด
โดยรวม	4.72	0.47	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าความเหมาะสมของรูปแบบกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยสามด้านที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดได้แก่ ความสอดคล้องเหมาะสมของรูปแบบ หลักการพื้นฐานของรูปแบบ และกิจกรรมในรูปแบบ ส่วนด้านอื่นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ตอนที่ 2 ผลการทดลองใช้รูปแบบกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาอังกฤษและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเปรียบเทียบทักษะภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ทั้งโดยภาพรวม และวิเคราะห์รายทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟังและทักษะการพูด ตลอดจนวิเคราะห์ระดับเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ซึ่งแสดงผลดังต่อไปนี้

2.1 ผลการเปรียบเทียบทักษะทางภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยภาพรวม

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบทักษะทางภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยภาพรวม

รายการ	n	ก่อนทดลอง		หลังทดลอง		T	Sig
		$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S		
ทักษะทางภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย	60	20.53	3.68	35.01	2.00	25.534	.00

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าผลการเปรียบเทียบทักษะทางภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัยก่อนและหลังการจัดรูปแบบกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่าทักษะทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}=20.53$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S=2.00$) หลังการทดลองพบว่ามีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}=35.01$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S=2.00$) แสดงว่านักศึกษาครู สาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย มีทักษะทางภาษาอังกฤษหลัง การทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการฟังสำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัยก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบทักษะการฟังสำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัยก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง

รายการ	n	ก่อนทดลอง		หลังทดลอง		T	Sig
		$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S		
ทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการฟังสำหรับ นักศึกษาครู สาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย	60	9.33	2.71	17.50	1.32	19.831	.00

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าผลการเปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัยก่อนและหลังการจัดรูปแบบกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่าทักษะทางภาษาอังกฤษ ด้านการฟัง ก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}=9.33$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S=2.71$) หลังการทดลองพบว่ามีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}=17.50$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S=1.32$) แสดงว่านักศึกษาครู มีทักษะทาง ภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

2.1.2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดสำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดสำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

รายการ	n	ก่อนทดลอง		หลังทดลอง		T	Sig
		$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S		
ทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการพูด สำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย	60	11.20	1.67	17.51	1.30	23.175	.00

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่าผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยก่อนและหลังการจัดรูปแบบกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษพบว่าทักษะทางภาษาอังกฤษ ด้านการพูด นักศึกษาก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 11.20$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S = 1.67$) หลังการทดลองพบว่ามีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 17.51$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S = 1.30$) แสดงว่านักศึกษาครูมีทักษะทางภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

2.4 ระดับเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย

ตารางที่ 6 คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับ นักศึกษาครู สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย

เจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับเจตคติ
1. นักศึกษากล้าพูดตอบโต้ภาษาอังกฤษ	4.19	0.65	มาก
2. นักศึกษาเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรม	3.95	0.73	มาก
3. นักศึกษามีความรู้สึที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ	4.31	0.50	มาก
4. นักศึกษาอาสาช่วยเหลือในการทำกิจกรรม	4.42	0.71	มาก
5. นักศึกษามีส่วนร่วมในการสร้างบรรยากาศการเรียนภาษาอังกฤษ ด้วยความสนุก	4.26	0.44	มาก
6. นักศึกษาตระหนักถึงประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษ	4.86	0.34	มากที่สุด
7. นักศึกษาสามารถนำความรู้ในเรื่องที่สอนไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน	4.09	0.56	มาก

เจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับเจตคติ
8. นักศึกษามีความรักต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น	4.49	0.50	มาก
9. นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการเรียน	4.29	0.45	มาก
10. นักศึกษาสามารถนำความรู้ไปใช้ได้ในอนาคตการทำงาน	3.80	0.74	มาก
โดยรวม	4.27	0.33	มาก

จากตารางที่ 6 คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครูสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย มีค่าคะแนนเฉลี่ยโดยรวมอยู่ที่ ($\bar{x} = 4.27$) หลังการใช้รูปแบบกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมทักษะและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า นักศึกษาที่ใช้รูปแบบมีเจตคติ ในการตระหนักถึงประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษโดยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดที่ ($\bar{x} = 4.86$) ระดับมากที่สุด นักศึกษามีความรักต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น ($\bar{x} = 4.49$) ระดับมาก นักศึกษาอาสาช่วยเหลือในการทำกิจกรรม ($\bar{x} = 4.42$) ระดับมาก นักศึกษามีความรู้สึที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ($\bar{x} = 4.31$) ระดับมาก นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการเรียน ($\bar{x} = 4.29$) ระดับมาก นักศึกษามีส่วนร่วมในการสร้างบรรยากาศการเรียนภาษาอังกฤษด้วยความสนุก ($\bar{x} = 4.26$) ระดับมาก นักศึกษากล้าพูดตอบโต้ภาษาอังกฤษ ($\bar{x} = 4.19$) ระดับมาก นักศึกษาสามารถนำความรู้ในเรื่องที่สอนไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน ($\bar{x} = 4.09$) ระดับมาก นักศึกษาเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรม ($\bar{x} = 3.95$) ระดับมาก และนักศึกษาสามารถนำความรู้ไปใช้ได้ในอนาคตการทำงาน ($\bar{x} = 3.80$) ระดับมาก

สรุปได้ว่า รูปแบบกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครูสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสามารถเสริมสร้างเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากและมากที่สุดและซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

อภิปรายผลการวิจัย

ผลที่ได้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ กลุ่มตัวอย่างมีทักษะทางภาษาอังกฤษสูงขึ้น ทั้งการฟังและการพูด เพราะผู้เรียนได้รับการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบกิจกรรมที่มีองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ คือ การออกเสียง โปรแกรมจุดมุ่งหมาย ความเพลิดเพลิน และการทำกิจกรรมกับเพื่อนที่มีกระบวนการ 5 ขั้น คือ ขั้นทักทาย ขั้นการแนะนำ บทเรียน ขั้นการเรียนรู้ ขั้นการสรุปผลเรียน และขั้นการทบทวนบทเรียน

จากองค์ประกอบ 5 ประการ ที่ได้กล่าวไว้ในข้างต้นนี้ 1) การออกเสียงช่วยให้ผู้เรียนได้ยินได้ฟังสำเนียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้องจากสิ่งแวดล้อมจากครู และเพื่อน ตามแนวปรัชญาทฤษฎีพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) ของ บี เอฟ สกินเนอร์ (B.F. Skinner) ที่กล่าวว่าภาษาเกิดขึ้นเพราะสิ่งแวดล้อม ดังนั้นการเลียนแบบภาษาจาก

ครู ผสมผสานกับการกระตุ้นจากสิ่งแวดล้อม จะช่วยให้พัฒนาการทางภาษาอังกฤษดีขึ้น ผู้เรียนได้ฝึกสนทนา จากการได้ยินได้ฟังครูและเพื่อน ๆ หลาย ๆ ครั้ง ทำให้สามารถจดจำและเลียนแบบสำเนียงจากครู และนำมาฝึกใช้กับเพื่อน ๆ ในห้องได้อย่างถูกต้อง 2) โปรแกรม (Program) เมื่อผู้เรียนไม่สามารถเข้าใจภาษาอังกฤษได้ในทันที ครูสามารถเข้ามาช่วยเหลือให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในสิ่งที่ได้ยินได้ฟังมากขึ้น โดยการใช้ภาษากายและสื่อต่าง ๆ เพื่อสื่อความหมาย วิธีการนี้จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาอังกฤษได้มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อารยา วานิชทิพย์ (2550 : 47) ที่กล่าวว่าครูผู้สอนสามารถใช้กิจกรรมต่าง ๆ ในการปฏิสัมพันธ์หรือสื่อความหมายเพื่อส่งเสริมการใช้ภาษาที่สองในที่นี่คือภาษาอังกฤษ ดังนั้นถ้าผู้เรียนไม่เข้าใจคำพูดในบทสนทนา ครูสามารถแปลเป็นภาษาไทยโดยใช้การสลับภาษา ซึ่งหมายความว่า พูดภาษาอังกฤษแปลเป็นภาษาไทยและพูดภาษาอังกฤษอีกครั้ง วิธีนี้จะทำให้เข้าใจความหมายของภาษาอังกฤษที่ได้ยิน และจากการที่ได้ฟังภาษาอังกฤษทั้ง 2 ครั้งจะทำให้จดจำภาษาอังกฤษนั้นได้ดีขึ้น 3) จุดมุ่งหมาย (Purpose) การเรียนรู้เกิดขึ้นอย่างมีความหมายนั้นคำถามต้องเกิดขึ้นจากตัวผู้เรียน การเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นผู้ตั้งคำถามและพยายามค้นหาคำตอบด้วยตนเอง มาจากแนวคิดตามปรัชญา คอนสตรัคติวิซึม (Constructivism) ของเพียเจต์ (Piaget) สอดคล้องกับกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ฝึกการถาม-ตอบถึงเรื่องต่าง ๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวันจะส่งผลให้การเรียนรู้นั้นเป็นไปอย่างยั่งยืนและมีความหมาย 4) ความเพลิดเพลิน (Pleasure) เป็นการเตรียมความพร้อมสภาพจิตใจของผู้เรียนก่อนเข้าสู่บทเรียน เพื่อให้พร้อมในการเรียนรู้ซึ่งอยู่บนพื้นฐานของความคิดที่ว่ามนุษย์จะประสบความสำเร็จในการรับรู้ภาษาถ้าอยู่ในสภาพแวดล้อมของการเรียนรู้ที่มีความสุข สนุก และไม่เครียด ความรู้สึกและอารมณ์ของเด็กสามารถส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ภาษาได้ 5) การทำกิจกรรมกับเพื่อน (Peer Involvement) นอกจากจะทำให้กิจกรรมสนุกสนาน การร่วมทำกิจกรรมทำให้เกิดการเรียนรู้สนับสนุนภาษาอังกฤษเป็นไปอย่างมีคุณค่า

นอกจากองค์ประกอบ 5 ประการแล้ว กระบวนการการของรูปแบบกิจกรรม 5 ขั้น ได้ส่งผลต่อทักษะและเจตคติที่สูงขึ้นของนักศึกษาครูดังนี้ ขั้นการทักทาย (Greeting) เป็นการเตรียมความพร้อมทางสภาพจิตใจของผู้เรียนก่อนที่จะเข้าสู่บทเรียน เป็นเวลาที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนและครูได้มีปฏิสัมพันธ์ ผู้เรียนสามารถเล่า และพูดคุยเรื่องราวในชีวิตประจำวัน หรือเรื่องพิเศษต่าง ๆ ขั้นการแนะนำบทเรียน (Introduction) เป็นขั้นนำเข้าสู่บทเรียน โดยใช้กิจกรรมการตอบสนองทางร่างกายแบบการโต้ตอบทางสรีระ (Total Physical Response หรือ TPR) ซึ่งเป็นวิธีการสอนภาษาที่ยึดการพูด การออกคำสั่ง และการโต้ตอบโดยการแสดงออกท่าทาง ทางการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนจะเริ่มต้นสื่อสารด้วยท่าทาง ตามด้วยพัฒนาการในการฟัง การปฏิบัติตามคำสั่ง ตลอดจนความสามารถในการพูดอย่างคล่องแคล่วตามลำดับ ขั้นตอนการเรียนรู้เพื่อรู้ (Learning to Know) เป็นการเรียนรู้ภาษา โดยการฟัง (Listen) พูดตาม อ่านตาม (Repeat) ท่องจำ (Recite) และเล่าเรื่องกลับ (Retell) จากบทเรียนหรือกิจกรรมที่กำหนดไว้ ขั้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเป็นภาษาอังกฤษ ขั้นการสรุป

บทเรียน (Conclusion) ผู้เรียนนำเสนอผลงาน และเล่าถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้หรือเข้าใจจากบทเรียนนั้น ๆ โดยส่งเสริมให้พูดภาษาอังกฤษให้มากที่สุด ขั้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้สรุปความรู้ที่ได้เรียนรู้ และครูสามารถตรวจสอบว่าความรู้ที่ผู้เรียนได้รับเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ และขั้นการทบทวนบทเรียน (Review) ผู้เรียนทบทวนสิ่งที่เรียนไปแล้วด้วยตนเองหรือร่วมทบทวนกับเพื่อนหลังการจัดกิจกรรมทุกครั้ง ขั้นนี้มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้ทบทวนภาษาจากที่ได้เรียน

จากองค์ประกอบ 5 ประการที่สอดแทรกอยู่ในชั้นการสอน 5 ขั้น เห็นได้ว่าทุกขั้นตอนสามารถทำให้นักศึกษาคู่มือทักษะภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้นทั้งการฟังและพูด และการเรียนที่มีการเตรียมความพร้อมทางสภาพจิตใจของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

1. รูปแบบกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาคู่มือสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ มุ่งเน้นเพื่อให้เกิดทักษะการฟัง การพูด รูปแบบกิจกรรมนี้สามารถนำไปปรับเพื่อใช้ในการเสริมสร้างทักษะการอ่าน การเขียนต่อไป
2. รูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นนี้สามารถนำไปปรับใช้สอนทักษะการฟัง และการพูดพื้นฐานในภาษาอื่น ๆ ได้
3. รูปแบบกิจกรรมนี้ถูกสร้างเพื่อไปใช้พัฒนาคู่มือรายเพื่อนำภาษาอังกฤษไปสอนแก่เด็กปฐมวัย และสามารถนำไปปรับใช้กับผู้เรียนในระดับที่สูงขึ้นได้ โดยปรับเนื้อหาให้เหมาะสมกับอายุและระดับของผู้เรียน
4. เพื่อให้รูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประสิทธิภาพอย่างสูงสุด ผู้สอนมีความจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจในองค์ประกอบและขั้นตอนของการสอน เพื่อที่จะดำเนินการจัดกิจกรรมได้อย่างถูกต้องในการเสริมสร้างทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟัง การพูดและเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

รูปแบบกิจกรรมนี้ถูกสร้างขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์หลักในการพัฒนาคู่มือรายเพื่อนำภาษาอังกฤษไปสอนแก่เด็กปฐมวัย อย่างไรก็ตามในอนาคตควรทำการศึกษา โดยการนำรูปแบบกิจกรรมที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นไปทำการทดลองแยกกลุ่มระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อศึกษาพัฒนาการ และข้อจำกัดของการใช้รูปแบบเพื่อเสริมสร้างทักษะและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนแต่ละระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เอกสารอ้างอิง

- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2553). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- วิทยาลัยการฝึกหัดครู. (2560). ผลการสอบภาษาอังกฤษนักศึกษาวิทยาลัยการฝึกหัดครู. *ออนไลน์*. สืบค้นเมื่อ 30 เมษายน 2561. แหล่งที่มา: <http://www.cte.pnru.ac.th>
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2553). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553*. กรุงเทพมหานคร: สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ
- อารยา วานิลทิพย์. (2550). *ผลของการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่มีต่อความเข้าใจคำศัพท์สำหรับเด็กอนุบาลในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.